

velvilligt på det forslag, der er kommet fra min kollega fru Christel Schaldemose, om, at der bør være en EU-kommissær, som netop har kemikalier som hovedansvarsområde.

Kl. 19:51

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Ordføreren.

Kl. 19:51

Per Ørum Jørgensen (KF):

Jeg skal ikke her i Folketinget forholde mig til fru Christel Schaldemoses forslag. Men det er jo i hvert fald interessant i forbindelse med valgkampen op til europaparlamentsvalget at drøfte det. Samtidig er vi jo altså også nødt til på baggrund af Socialdemokraternes udmelding i dag i den her valgkamp at drøfte, hvorvidt Socialdemokraterne helhjertet går ind for EU-samarbejdet, og hvilke spilleregler og hvilket udgangspunkt der skal være generelt for Danmark i EU-samarbejdet.

For det, man blåstempler her i dag, er, at Danmark går enegang, i stedet for at vi påvirker processen, som fødevarerministeren jo har gjort, oven i købet med et fornemt resultat, som vil sikre et fælles regelsæt i hele EU, et fælles vidgrundlag, hvorpå der så kan arbejdes videre i hele EU-zonen. Jeg var på forhånd overbevist om, at Socialdemokraterne ville afvise det her, alene fordi jeg havde det indtryk, at Socialdemokraterne helhjertet støttede EU-samarbejdet. Det må jeg indrømme der er rejst meget voldsom tvivl om i forbindelse med behandlingen af det her forslag.

Kl. 19:53

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Ja, det var jo en spændende debat, der var ved at blive rejst her, men der er ikke nogen af de to herrer, der har mere taletid i denne omgang. Den næste er ordføreren for forslagsstillerne, hr. Per Clausen fra Enhedslisten.

Kl. 19:53

(Ordfører for forslagsstillerne)

Per Clausen (EL):

Jeg har jo bemærket, at Det Konservative Folkeparti leder efter en vindersag til det kommende parlamentsvalg til EU. Jeg kan nu forstå, at vindersagen er fundet. Det skal være en debat, hvor Det Konservative Folkeparti understreger, at man kun er rigtig, ægte EU-tilhænger, hvis man stemmer imod et forslag om et forbud mod bisfenol-A; hvis man på den ene side siger, at man skal kæmpe for at skabe forbedringer i EU og på den anden side på enkelte områder vil gå i spidsen med nogle forbud og nogle bedre regler i

Danmark, så er man sådan nærmest imod EU. Jeg synes, det tema er meget spændende, og jeg ønsker Det Konservative Folkeparti rigtig meget held med at få sat fokus på den problemstilling i valgkampen. Jeg skal prøve at spørge, om jeg kan få nogle af de øvrige kandidater ved valget til også at tage den debat op, for det tror jeg kan blive ganske nyttigt og ganske spændende.

Jeg skal så i øvrigt takke for de tilsagn, der er kommet fra Socialdemokraterne, SF og Det Radikale Venstre, om, at de kan støtte forslaget – i hvert fald i en korrigeret form. Det gør jo altid ondt at skulle korrigerer i forslag, man selv har skrevet, på den anden side må man jo nøjes med det, man kan få.

Jeg ved ikke rigtig, om jeg skal takke hr. Jørn Dohrmann, vi må nok vente nogle dage med at finde ud af, om vi skal eller ikke skal. Jeg kan i hvert fald love her, at hr. Jørn Dohrmann kan få ganske stor indflydelse på den konkrete udformning af det ændringsforslag, der skal laves til det her forslag, hvis han vel at mærke synes, at det kunne være en god idé, at Dansk Folkeparti også var med til at vedtage nogle særregler, når det går for langsomt i EU. Eller er det sådan, at Dansk Folkeparti nu er blevet blandt de mest EU-venlige partier her i Folketinget og derfor lader være med at vedtage særregler, fordi det kunne genere EU eller industrien, eller hvem det nu kunne genere?

Jeg må i hvert fald sige, at det var svært at tage et af hr. Jørn Dohrmanns argumenter helt alvorligt, og det var i forbindelse med, at han mente, at der var en mulighed for, at ministeren ville overhale forslagsstilleren indenom. Det har ministeren sådan set haft god mulighed for, for siden det her beslutningsforslag blev fremsat – nu tjekker jeg det lige op, så jeg ikke siger noget forkert – den 17. februar, har der jo sådan set været god tid til at tage kontakt til industrien. Ja, måske har der endda været tid til at lave en aftale med industrien, hvor man måske kunne sandsynliggøre, at det her beslutningsforslag på nogle felter ville være overflødig, fordi man allerede havde lavet en aftale om udfasning. Men når det er sådan, at ministeren nu i morgen, har jeg forstået det, vil tage kontakt til industrien, tror jeg måske, det bliver svært at nå, inden det her folketingsår slutter, at få lavet en aftale. Dermed er muligheden for at overhale det her beslutningsforslag indenom jo i realiteten ikke til stede.

Jeg synes også, ministerens synspunkter er en lille smule selvmodsigende. For på den ene side